

РЕШЕНИЕ

№ 7703

гр. София, 15.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 13.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **5146** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 121 от Закона за държавния служител /ЗДСл/ във връзка с чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на Ю. В. С. срещу ЗАПОВЕД № АС-03-18/30.9.2020г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция за насърчаване на малките и следни предприятия /И./, с която е прекратено служебното ѝ правоотношение като държавен служител – директор на дирекция „Административна“, на основание чл. 106, ал. 1, т. 5 ЗДСл.– поради придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Жалбоподателката оспорва заповедта като незаконосъобразна и иска отмяната ѝ. Твърди, че към датата на уволнението ѝ не е придобила изискуемия стаж, който тогава е бил 34 г., 2 м. и 11 дни. Твърди, че не е отговаряла на изискването на чл.68 КСО за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст, което за 2020г. това е било 35г. и 10 м., поради което съответно е прекратено неправомерно служебното ѝ правоотношение. В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.Л., която моли за уважаването ѝ. Претендира разноски.

Ответникът – Изпълнителният директор на Изпълнителна агенция за насърчаване на малките и средни предприятия чрез юрк.Б., моли жалбата да се отхвърли. Позовава се на правилно изчисляване на трудовия стаж на базата на наличните документи и СЕ. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на исканите от жалбоподателя разноски.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени

събраните по делото писмени доказателства, приема следното:

Жалбата е допустима- подадена е от надлежна страна и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

При издаването ѝ не са допуснати съществени процесуални нарушения – не се визират такива и не се откриват, спорът е по същество. В тази връзка следва да се има предвид, че с решение №5312 от 02.06.2022г. по адм.дело №10945/21г. по описа на ВАС, Vo, делото е било върнато именно за изясняване на въпроса чрез поисканата от ответника СЕ на стажа на оспорваща.

Настоящият състав в изпълнение на указанията на отменителното решение е изслушал заключението на в.л.К.Г., което напълно кредитира. Видно от същото към датата на прекратяване на служебното правоотношение стажът е 36 години, 7 месеца и 15 дни. Съдът напълно кредитира този извод. В.л. се е позовало на подробна справка в раздел IV от експертизата. Видно от същата лицето е работило последователно в няколко институции- Институт „М.“, Висш минно геоложки институт, НСОРБ, Национално сдр. на общините в РБ, институт по стандартизация, П. България, ЕЦУП, И., СО и т.н..В.л. е категорично при отговора си на втори въпрос от СЕ, че твърденията за по-малък стаж на оспорващата следват от допуснатата грешка в служебната книжка –в същата е отразено при прекратяване на правоотношението ѝ, че стажът е 35години, 10 месеца и 13 дни.

Съдът извърши в с.з. констатация от служебната книжка, която е издадена на 15.07.2019г. и видно от същата има печат на стр.7 от И. за този стаж към датата на прекратяване 01-10-2020г., като съответно назначението е от 15.07.2019г.. Не е ясно от къде идва посоченото изчисление /общо на стажа/ вкл. и в.л. визира, че ответникът няма право да прави подобни записвания, а само да отрази стажа при него, който е от 15.07.2019г. до 01.10.2020г.. Няма нито правото, нито задължението да изчислява общ стаж, а съответно посочения стаж при него – не е толкова. С оглед изложеното съдът напълно споделя извода на в.л. за фактическа грешка или грешка с посоченото отразяване.

Следователно от правна страна съставът съобразява на първо място нормата на чл.108, ал. 1 от ЗДСл., видно от която служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването с административен акт, който се издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за прекратяване и придобития ранг на държавна служба, както и дължимите обезщетения. С оглед изложеното се констатира, че са спазени изискванията на чл. 108, ал. 1 ЗДСл.

Също така - оспорената заповед е издадена от компетентен орган- директорът на Изпълнителна агенция за насърчаване на малките и средни предприятия, който е и орган по назначаването съгласно чл.6, ал. 1, т. 9 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция за насърчаване на малките и средните предприятия към министъра на икономиката.

Заповедта е в писмена форма и съдържа необходимите реквизити –правното основание за прекратяване на служебното правоотношение; придобитият ранг на държавна служба.

С оспорената заповед - № АС-03-18/30.9.2020г., е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя, на основание чл. 106, ал. 1, т. 5 ЗДСл. Видно от мотивите на заповедта е посочено, че правоотношението се прекратява, считано от 1.10.2020 г., като е прието, че жалбоподателката е имала общо прослужени години като държавен служител 35 г., 11 м. и 13 д..

Наличието на този стаж към датата на прекратяване, видно от СЕ, която не е оспорена чрез друга такава /повторна или тройна/ е 36 години, 7 месеца и 15 дни, поради което се установява и безспорно основание за прекратяване. Констатациите на в.л. следват от вписванията в трудовите и служебни книжки, както и от справка с пенсионното досие в НОИ. Видно от чл.110 от ЗДСл.- сл.квизка е официален удостоверяващ документ, поради което данните от същата, както и от тр. книжка следва да се зачетат.

Безспорно е, че към датата на прекратяване на служебното правоотношение, съгласно чл. 68, ал. 1 КСО е била необходима възраст от 61 г. и 6 м. /род.1958г./ и 35 г. и 10 м. осигурителен стаж, който предвид жалбоподателката от неоспореното заключение на в.л. се установи, че е притежавала. Вещото лице прави своите изводи въз основа на вписаните данни в двете трудови и 2 –те служебни книжки. На вещото лице /л.17/ е издадено СУ, за да ползва данните от служебното досие в НОИ. Ирелевантни са изчисленията, направени по друг начин.

По доводите на оспорващата, че в официален документ от НОИ е прието, че стажът е 35г. и 3 месеца, а в едностоворение от НОИ 34години и 2 месеца, следва да се има предвид следното:

Справката от НОИ е на л.12 пр.дело. Видно от същата стажът за III категория труд към 01.10.2020г. е 34г и 2месеца. Тази справка е във връзка с отпуснатата инвалидна пенсия. Тя няма характеристиките на официален удостоверяващ документ. Същата няма подпис и издател на конкретно дл.лице, а представлява извадка от пенсионното досие на лицето. Отделно не е ясно на каква база е определен този стаж по тази справка. Именно по посочената причина е допусната и изслушана СЕ, която е ползвала и пенсионното досие в НОИ, където вече констатации са различни.

Вторият документ, на който се позовава страната е на л.437. Справка от НОИ по СУ и видно от това писмо, подписано от Директора на ТП на НОИ-С. - в същото е отразено, че лицето получава инвалидна пенсия като има зачетен стаж от 34 години, 2 месеца и 11 дни. Това писмо е официален документ, но свидетелстващ, тъй като отразява зачетения стаж, който е различен от действителния. Не е ясно на каква база са посочените констатации. Не така е при заключението на в.л., то е ползвало вписванията в трудовите и служебните книжки, които са официални удостоверяващи документи, поради което установява наличието на стаж за пенсиониране към 01.10.2020г.

С оглед изложеното касае се за законосъобразно заповед и по същество, поради което жалбата като неоснователна следва да се отхвърли, ведно с разноските за ответника- присъждането на юрк.възнаграждение по НИПП вр. с ЗПП от 100лв. и депозит на вещо лице от 350лв. или общо 450лв..

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 47-ми състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Ю. В. С., ЕГН [ЕГН] срещу ЗАПОВЕД № АС-03-18/30.9.2020 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция за насърчаване на малките и следни предприятия, с която е прекратено служебното ѝ правоотношение като държавен служител – директор на дирекция Административна, на основание чл. 106, ал. 1, т. 5 ЗДСл.– поради придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст.

ОСЪЖДА Ю. В. С., ЕГН 5807016250 да заплати на Изпълнителна агенция за

насърчаване на малките и следни предприятия 450ЛВ. разноси по делото.
След приключване на производството с влязъл в сила съдебен акт да се докладва
искането на Изпълнителна агенция за насърчаване на малките и следни предприятия
за връщане на еднократно изплатеното обезщетение при уволнение, за образуване на
отделно производство, ако се поддържа от страната, която да го заяви изрично в
7-дневен срок.
РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяването.

СЪДИЯ: